

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμ. φύλλου 27 15 Δεκεμβρίου 1999

Τό χαμένο μονοπάτι

Στέχομαι μέ δέος. Στά γεγονότα τοῦ πρώτου αἰώνα. Καί στή μετάλλαξη τῶν γεγονότων κατά τόν εἰκοστό πρῶτο αἰώνα. Προσέρχομαι προσκυνητής στήν ταπεινή φάτνη. Στήν ἐστία τῆς ἔσχατης ταπείνωσης. Στό χώρο, πού ὁ ἀχώρητος Θεός χωρητός φάνηκε. Καταθέτω τή λατρεία μου. Τήν προσευχή τῆς ἀγάπης μου. Τόν ψίθυρο τῆς ἰκεσίας μου. Καί, μετά, στρέφω τά βλέμματα στά πλουμιστά φῶτα. Στή χλιδή. Καί στόν ἐντυπωσιασμό. Πού τά διάλεξε ἡ γενιά μου, οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ταπεινοῦ καί οἱ ἐξουσιαστές τοῦ ἀνθρώπινου δυναμικοῦ, γιά νά στολίσουν τό χρονικό γεφύρι, τό πέρασμα ἀπό τή δεύτερη στήν τρίτη χιλιετία τῆς χριστιανικῆς ἱστορίας.

Εἰκεῖνη ἡ φάτνη δέν ἦταν ἓνα τυχαῖο συναπάντημα. Ἦταν τό σημάδι τῆς ἁπείρης συγκατάβασης τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀπόλυτη καί ἀνερμήνευτη «κένωση», πού Τόν ἔφερε ἀνάμεσά μας, Διδάσκαλο καί Λυτρωτή καί Παράκλητο. Καί, ταυτόχρονα, ἦταν τό δείγμα τῆς ἀνθρώπινης γραφῆς, ἡ ἀπερίγραπτη ἔκπτωση, πού δέ φιλοτιμήθηκε νά προσφέρει στό νεογέννητο Υἱό τοῦ Θεοῦ μιά φιλόξενη στέγη καί ἓνα ἀπαλό μαξιλάρι.

«Τί γάρ εὐτελέστερον σπηλαίου;
τί δέ ταπεινότερον σπαργάνων;
ἐν οἷς διέλαμψεν
ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος».

Τό βαθύ καί στέρεο θεμέλιο τῆς πίστεως μας εἶναι ἡ ταπεινή φάτνη. Πού δίνει τή διάσταση τοῦ μυστηρίου τῆς θεϊκῆς ἀγάπης. Καί ἀποκαλύπτει τό μέγεθος τοῦ μελανοῦ στίγματος, πού βαρύνει τήν κάθε ὑπαρξή καί ὁλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα. Ἄν προσεγγίσουμε στό μυστικό της χῶρο, θά γευτοῦμε τήν ἐκπληξή. Θάμποῦμε στή νεφέλη τοῦ θάμβους. Καί θά ἀνοίξουμε διάλογο μέ τό σαρκωμένο Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἄν μείνουμε ἔξω, ἄν πανηγυρίσουμε μέ κοσμική αὐτάρχεια καί περιφρονήσουμε τήν «κενωτική» της θωριά, ἄν σταθοῦμε μέ τήν ἐπαρση τοῦ σοφοῦ ἢ τοῦ δυνατοῦ, θά στερηθοῦμε τό θησαυρό.

Οἱ ἄρχοντες «τοῦ κόσμου τούτου» σοφίστηκαν νά γιορτάσουν τό δρασκέλισμα στήν τρίτη χιλιετία τῆς χριστιανικῆς ἐμπειρίας μέ φαντασμαγορία χλιδῆς. Μέ τόν κομπασμό τῆς πλασματικῆς ἐπάρκειας. Μέ τό θόρυβο τῆς κενῆς γνώσης καί τοῦ ἐπιδεικτικοῦ πλούτου. Μέ τό φωτισμό τῶν ὑλικῶν καί τῶν τεχνολογικῶν ἐπιτευγμάτων. Μέ τήν καύχηση τῆς φαρισαϊκῆς μεγαλαυχίας. Χρῆμα πολύ, στερημένο ἀπό τό πιάτο τοῦ ἄστεγου καί τοῦ πεινασμένου, προσφέρθηκε καί ξοδεύτηκε, γιά νά ὀργανωθοῦν οἱ ἐντυπωσιακές γιορτές. Μελάνι πολύ χύθηκε καί χύνεται στά κανάλια τῶν Μέσων τῆς Μαζικῆς Ἐνημέρωσης, γιά νά ζωγραφίσει καί νά παραστήσει τήν προέλαση τῆς ἀνθρωπότητας στήν τρίτη χιλιετία. Λόγοι ἐκφωνοῦνται. Μηνύματα διασκορπίζονται. Καί ἡ οἰκουμένη ὑπερπληρώνεται ἀπό ἐντυπωσιακές εἰκόνες καί ὑπερφουσκωμένες ὑποσχέσεις.

Καί ἡ φάτνη; Κάπου μακριά. Στήν ἀφετηρία τοῦ δρόμου. Λησμονημένη καί περιφρονημένη. Ἀπλό, ἀλλά ἀπαραίτητο, διακοσμητικό τοῦ γιορταστικοῦ μας χώρου. Χωρίς ὁ νοῦς μας νά ἀνασκαλεῖ τό νόημά της. Καί χωρίς ἡ ὑπαρξή μας νά σκύβει, γιά νά προσπεράσει τήν ταπεινή πύλη της.

Ο ἕτος, πού γιορτάζουμε τό σταθμό τῆς χιλιετίας, φανερώνει, πῶς ἔχουμε χάσει τό μονοπάτι. Ξεκινήσαμε νά πορευτοῦμε πρὸς τή φάτνη, τό αἰώνιο μνημεῖο τῆς θεϊκῆς ταπείνωσης καί τῆς ἀπειρης ἀγάπης. Καί πορευτήκαμε στή χλιδή. Στήν ἐσχατή ἐκτροπή καί ἐκπτώση τῆς ἀνθρώπινης κοινότητας. Γι' αὐτό καί ὅταν περάσουν οἱ γιορτές, ὅταν σβήσουν τά φῶτα, ὅταν ἀποσυρθοῦν οἱ χρυσοφορεμένοι πανηγυριστές, θά ξαναγυρίσουμε στήν ἴδια γέυση. Στή δοκιμή τῆς ἀλλοτρίωσης. Καί στήν κακή γραφή τῶν ἀδυναμιῶν μας.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΚΑΚΙΕΡΑ ΤΗΣ ΜΟΝΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

έ πέντε καλά προμελε-
τημένες κινήσεις στη
σκακίερα της μονοκρα-
τορίας ό 'Αρχιεπίσκο-
πος Χριστόδουλος πι-

στεύει πώς θά καταφέρη νά άναδειχτή
νικητής του παιχνιδιού και νά γίνη
άπόλυτος μονάρχης στον έκκλησια-
στικό χώρο. "Ονειρό του και επιδίωξί
του, νά έξουδετερώση και νά περιθω-
ριοποιήση τους ισότιμους και συνυπεύ-
θυνους συλλειτουργούς του, τους Μη-
τροπολίτες της 'Εκκλησίας της 'Ελλά-
δος. Καί πρόγραμμά του νά καθυποτά-
ξη και νά έλέγξη άπόλυτα τά θεσμοθε-
τημένα Συνοδικά σώματα διοικήσεως.
Νά έπεκτείνη τή δικαιοδοσία του άπ'
άκρη σέ άκρη των έλληνικών συνόρων.
Νά γίνη ό «άρχηγός της ελληνικής
'Εκκλησίας». Ό μόνος, ό υπεροχικός και
ό άνεξέλεγκτος έκκλησιαστικός άρ-
χοντας. Νά άποφασίζει αυτόνομα, δί-
χως νά ύπολογίζει τίς κρίσεις ή τίς άντι-
δράσεις των, μέχρι σήμερα, όμόλογων
και όμότιμων Συνοδικών 'Ιεραρχών. Δί-
χως νά φοβάται τό φρενάρισμα των
σχεδίων του. Καί δίχως νά ύπόκειται
στον έλεγχο των άποφάσεών του και
των πράξεών του.

Οί 80 Μητροπολίτες της 'Εκκλησίας
της 'Ελλάδος θά ύποβιβαστούν και θά
ύποβαθμιστούν. Θά καταντήσουν κάτι
ανάμεσα στους βοηθούς έπισκόπους
του προκαθημένου και στους παλιούς
χωρεπισκόπους, πού είχαν έξαρτημέ-
νη διοικητική και ποιμαντική δικαιοδο-
σία και πού βρίσκονταν σέ σχέση ύπα-
γωγής και ύποταγής στον Μητροπολί-
τη. Οί Συνοδικές διασκέψεις θά στερη-
θούν τό δικαίωμα της έλεύθερης και
ύπεύθυνης έκφράσεως και τή βαρύτη-
τα της ψήφου. Καί θά έκφυλιστούν σέ
ιστορικό άπολίθωμα. Μέ μηδενική
άπασχόλησι. Μέ σκηνοθετημένη διαδι-
κασία. Καί μέ τυπικές ψηφοφορίες. Οί
Συνοδικοί θά έξακολουθήσουν νά
συνάγονται στό Συνοδικό μέγαρο.
'Αλλά συμβατικά και ύπαλληλικά.
"Οπως τό προσωπικό μιās ύπηρεσίας
συνάγεται για νά άκούση τίς όδηγίες
του προϊσταμένου του. Δίχως τό δικαί-
ωμα νά άσχοληθούν μέ σοβαρά έκκλη-
σιαστικά θέματα. Καί δίχως ή άποψί-
τους νά προσδιορίζει τίς έκκλησιαστι-
κές εξελίξεις. Θά πίνουν τόν καφέ
τους. Θά συγκρίνουν τό βάρος του
χρυσού και τό ύψος της τιμής των
άρχιερατικών τους άμφίων. Καί θά

ἀπέρχονται. Οἱ σχεδιασμοί, οἱ πρωτοβουλίες, ἡ δημοσιοποίησι τῶν ἀποφάσεων, ἡ προβολή τοῦ ἔργου, ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα, θὰ ἀποτελοῦν ἀναπαλλοτρίωτη ἰδιοκτησία τοῦ ἐνός, τοῦ προκαθημένου.

Ἐκεῖ στοχεύει ὁ σημερινός Ἀρχιεπίσκοπος. Σέ μιά τέτοια ἐπιβολή καὶ τέτοια ἐνεργοποίησι τοῦ σκήπτρου του. Σέ μιά τέτοια «ἐκκοσμιευμένη» χρῆσι τῆς συνοδικῆς σφραγίδας καὶ τῆς ποιμαντορικῆς ράβδου του.

* * *

Ἐπισημαίνω καὶ καταχωρῶ τίς μετρημένες, ἀλλὰ καὶ ὑποуλες κινήσεις, πού ἔχει σχεδιάσει καὶ ἔχει ἀποτολμήσει, ἴσαμε τώρα, στή σκακιέρα τῆς ἀπολυτοποιήσεως τῆς ἐξουσίας του ὁ κ. Χριστόδουλος.

Στό χρονικὸ διάστημα τοῦ πρώτου ἔτους καὶ τῶν λίγων πρόσθετων μηνῶν, πού θρίσκειται θρονιασμένος στήν πρώτη καρέκλα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑπευθυνότητος. Αὐτές τίς κινήσεις δέν τίς πρόσεξε καὶ δέν τίς ἀνέκοψε ἡ Συνοδική πλειοψηφία, πού τοῦ ἀνέθεσε τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ «πρώτου ἐν ἱσοις». Ἀλλὰ καὶ δέν τίς φρενάρισε ἡ μειοψηφία, πού δέν τὸν ἔκρινε ἄξιο τῆς ψήφου της καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης της. Τό σύνολο τῶν Ἱεραρχῶν, εἴτε ἀπό φόβο, εἴτε ἀπό ὑπολογισμό τοῦ κόστους, εἴτε ἀπό νυσταγμὸ ψυχῆς, ἔμεινε ἄπραγο. Δέν ἀντέδρασε στό μεθοδικὸ περιορισμὸ τῶν ἀρμοδιοτήτων του καὶ στήν ἀλλοίωσι τοῦ Κανονικοῦ status quo. Ὅμως, οἱ κινήσεις αὐτές, ἅμα ὁλοκληρωθοῦν καὶ ἅμα διαμορφώσουν τό νέο σύστημα, θὰ ἐκτοξεύσουν τὸν κ. Χριστόδουλο στό ὕψος τοῦ Πα-

πικοῦ πρωτείου καὶ θὰ ὑποβιάσουν τοὺς «συνυπεύθυνους» Μητροπολίτες στή στάθμη καὶ στήν ἀρμοδιότητα τῶν ἐκτελεστικῶν ὀργάνων τοῦ δικτάτορα.

1. Η ΕΠΕΚΤΑΣΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ ΤΟΥ

Ὁ κ. Χριστόδουλος, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, πού πάτησε τὰ σκαλοπάτια τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου, ὕφανε τὴν ὑπευθυνότητά του μέ τὴ φιλοδοξία τῆς ἀπολυτότητας. Τῆς μοναρχικῆς καὶ ἀνέλεγκτης ἐξουσίας. Ἔβαλε στόχο του νὰ ἀναβαθμίση τὸ ρόλο του καὶ τὴν ἔκτασι τῆς δικαιοδοσίας του. Τὸν τίτλο «καὶ πάσης Ἑλλάδος», πού συμβατικά οἱ προκάτοχοί του εἶχαν προσαρτήσῃ στή φήμη τους, νὰ τὸν στερεώσῃ, νὰ τὸν ἐνεργοποιήσῃ καὶ νὰ τὸν κἀνῃ θεσμικὴ πραγματικότητα. Νὰ διευρύνῃ καὶ νομοθετικά καὶ πρακτικά, τὴν ἐξουσία του σ' ὁλόκληρη τὴν Ἑκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Γιὰ τὴν προώθησι αὐτοῦ τοῦ ὑπερφιλόδοξου καὶ ὑπερφίαλου ὀνείρου του, ἐγκαινίασε, σὲ πρώτη φάσι, ἓνα πρόγραμμα συνεχῶν καὶ τελετουργικὰ ὀργανωμένων ἐπισκέψεων στίς Μητροπολιτικές ἐπαρχίες. Ἀρχισε νὰ τρέχῃ, λαχανιασμένος, σ' ὅλα τὰ πανηγύρια καὶ τὰ πανηγυράκια τῆς χώρας. Νὰ παραμερίζῃ τοὺς ἐπιχώριους «κυρίαρχους» Μητροπολίτες. Καὶ νὰ προΐσταται στήν τελεσιουργία τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ στίς ποικίλες ἑορταστικές ἐκδηλώσεις. Μέ τὴν παρέμβασί του αὐτὴ ἐπεδίωξε νὰ ἐμπεδώσῃ στό λαὸ τὴν πεποίθησι, ὅτι αὐτός εἶναι ὁ μόνος κυρίαρχος. Καὶ αὐτός ἔχει τὴν ἀπόλυτη δικαιοδοσία σ'

ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς ἑλληνικῆς ἐπικράτειας. Ταυτόχρονα, ἔσπευσε νά θέσῃ στήν πρώτη Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, πού συνήλθε μετὰ τήν ἐκλογή του, τό αἶτημα νά μνημονεύεται ἀπό ὅλους τοὺς Μητροπολίτες κατὰ τίς θεῖες Λειτουργίες. Ἀκριβῶς ὅπως μνημονεύουν οἱ βοηθοί ἐπίσκοποι τόν κυρίαρχη Μητροπολίτη, ὅταν λειτουργοῦν στά ὅρια τῆς Μητροπολιτικῆς του περιφέρειας.

Τό πρόγραμμα τῆς συμμετοχῆς του στά πανηγύρια δέ θρῖσκει τελειωμό. Αὐτή τή στιγμή εἶναι σέ πλήρη ἐξέλιξι. Ὁ κ. Χριστόδουλος γυρίζει συνεχῶς ἀπό πόλι σέ πόλι. Ἀπολαμβάνει τίς τιμές. Δέχεται τὰ ἀνθοπέταλα. Καμαρώνει τοὺς ξύλινους ἐπαινετικούς λόγους. Καί τρέφεται μέ τήν ψευδαίσθησι, ὅτι πατάει τό ψηλότερο σκαλοπάτι τῆς ὑπεροχῆς καί τῆς ἐξουσίας.

Τό αἶτημα τῆς μνημονεύσεώς του ἀπό τοὺς Μητροπολίτες τό ἔχει ἀνυψώσει σέ ἐρώτημα πρώτης ἐπιλογῆς. Ἀλλά τόν ἀνέκοψε ἡ ἀντίδρασι τοῦ Πατριάρχῃ Βαρθολομαίου. Οἱ σκληρές καί ἐπιτιμητικές ἐπιστολές, πού στάλθηκαν ἀπό τό Φανάρι ἀκριβῶς κατὰ τίς παραμονές τῆς συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τόν ἔκαναν νά μουδιάσῃ. Ντροπιασμένος καί προβληματισμένος, ἔκανε μιά διπλωματική κίνησι καί παρέπεμψε τό θέμα σέ νέα ἐπιτροπή μελέτης. Ὁπωσδήποτε, ὅταν καταφέρει νά ἀνεβάσῃ τὰ ποσοστά τῶν ὑποτακτικῶν του ἐπισκόπων καί νά εὐρύνη τήν ἐλεγχόμενη πλειοψηφία μέσα στό σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, θά τό ξαναφέρῃ καί θά προκαλέσῃ τήν ὀριστική ἀπόφασιν, πού θά τόν ἀνεβάσῃ στό βᾶθρο τῆς ὑπερεξουσίας.

2. ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΤΟΥ ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟΥ

Μιά δεύτερη ὑπουλη κίνησι, πού πέρασε ἀπαρατήρητη καί πού κατάφερε νά τήν ἐπενδύσῃ μέ τήν ἐπικύρωσι τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, εἶναι ἡ προέκτασι τῆς ποιμαντικῆς δικαιοδοσίας του στίς Μητροπόλεις τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς καί ὁ αὐτόματος ὑποβιβασμός τῶν Μητροπολιτῶν τοῦ ζωτικοῦ αὐτοῦ χώρου.

Ὁ κ. Χριστόδουλος ἔκανε πλάγια ἐπίθεσι. Ἐδειξε πῶς ἐνδιαφέρεται γιά τή δική του ἐκκλησιαστική ἐπαρχία. Κατάρτισε ἓνα Κανονισμό λειτουργίας τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου στά ὅρια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς του. Καί τόν ὑπέβαλε στή Διαρκῇ Ἱερᾷ Συνόδο γιά ἔγκρισιν. Ὡς ἐδῶ, τίποτα τό μεμπτό. Ἐχει τό δικαίωμα νά διαμορφώνη, ὅπως θέλει, τό πρόγραμμα ποιμαντικῆς δραστηριότητος στό χώρο τῆς δικαιοδοσίας του. Ὅμως, μέσα στό σῶμα τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔκρυψε δόλια καί μιά διάταξι παγίδα, πού καθυποτάσσει τοὺς «ὁμορους» Μητροπολίτες τοῦ Ἀττικοῦ λεκανοπεδίου. Μέ τή διάταξι αὐτή ἰδρύει, χωρίς τή σύμφωνη γνώμη τῶν ἄλλων συνεπισκόπων του, «διαμητροπολιτικό Συμβούλιο», πού θά συνεδριάζῃ στά γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί θά προεδρεύεται ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο. Αὐτό τό Συμβούλιο θά διαμορφώνη κοινά ποιμαντικά προγράμματα, πού θά εἶναι ὅλοι ὑποχρεωμένοι νά τά ὑλοποιοῦν. Ἀλλά, ὅπως εἶναι φυσικό, ὁ πρόεδρος θά ἔχῃ τό προνόμιον νά ἀσκῇ τήν πίεσί του. Καί θά ἐπιβάλλῃ τή θέλησί του. Ἀλλωστε, ἐκτός ἀπό τό

κύρος του προέδρου, ὁ κ. Χριστόδουλος διαδέτει αὐτὴ τὴ στιγμή καὶ τὴν πειθαρχημένη πλειοψηφία. Γιατί ἔχει ἐξασφαλισμένη τὴν ψῆφο τοῦ πνευματικοῦ του πατέρα, τοῦ Μητροπολίτη Πειραιῶς καὶ τὴν ψῆφο τοῦ «ἐκ τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς πλαστογραφίας» Μητροπολίτη Μπεζενίτη. Οἱ ὑπόλοιποι Μητροπολίτες, ἀπλὰ μέλη, θὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ εὐθυγραμμίζονται καὶ νὰ ἀκολουθοῦν.

Τό περίεργο εἶναι, ὅτι αὐτό τό ὄργανο, στό ὁποῖο θὰ μετέχουν δέκα ἱεράρχες, δέν τό ὠνόμασε Σύνοδο, ἀλλά ἀπλῶς «διαμνητροπολιτικό Συμβούλιο». Καί τό ἐγκατέστησε ὄχι στό Συνοδικό Μέγαρο, ὅπως θὰ ἔπρεπε, ἀλλά στήν Ἀρχιεπισκοπή, γιά νὰ τονίσῃ τὴν ὑποτέλεια. Ἔτσι, οἱ ἄλλοι Μητροπολίτες, κυρίαρχοι ἴσαμε τώρα στίς Μητροπολιτικές τους ἐπαρχίες, θὰ χάσουν τὴν πλήρη αὐτοτέλεια. Θὰ ὑπαχθοῦν στό προσωπικό τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Καί θὰ ἔχουν μικρότερες δικαιοδοσίες ἀπό αὐτές, πού εἶχαν, κατὰ τὴν παλιά ἐποχή, οἱ χωρεπίσκοποι. Ἐκεῖνοι συγκροτοῦσαν Σύνοδο μέ τὴν προεδρεία τοῦ Μητροπολίτη. Καί συζητοῦσαν ὑπεύθυνα τά προβλήματα τῆς εὐρύτερης ἐπαρχίας. Οἱ Μητροπολίτες τοῦ λεκανοπεδίου θὰ μετέχουν σέ ἀπλό Συμβούλιο. Ἀλλά θὰ δεσμεύονται νὰ ἐμφανίζουν τόν κ. Χριστόδουλο ὡς πρόεδρο καὶ κυρίαρχο, μέ ἐξουσία καί μέ δικαιοδοσία στίς δέκα Μητροπόλεις τῆς περιοχῆς.

3. Η ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙ

Ἡ τρίτη μεθοδική καὶ ὑποχθόνια κίνησι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου ἀποκαλύφθηκε ὅταν στή Διαρκή

Ἱερά Σύνοδο διατυπώθηκαν διαμαρτυρίες γιά τό ὕψος τῶν δαπανῶν, πού κάνει, κάθε φορά, πού ἀποφασίζει νὰ φιλοδωρήσῃ μέ βαρύτιμα δῶρα τοὺς φίλους του καὶ τοὺς φιλοξενούμενους του. Στὴν ἔνστασι, πού τοῦ ὑπέβαλαν οἱ Συνοδικοί, ἀπάντησε, ὅτι ἔχει ζητήσει γενική ἔγκρισι ἀπὸ τὴν προηγούμενη Σύνοδο. Καί ἐκείνη τοῦ παρεχώρησε «ἐν λευκῷ» τό δικαίωμα νὰ δαπανᾷ τά ποσά, πού χρειάζονται, ὅταν κρίνῃ, πῶς πρέπει νὰ προσφέρῃ δῶρα σέ ὑψηλοῦς ἐπισκέπτες του. Αὐτὴ ἡ γενική καὶ ἀόριστη ἔγκρισι δαπανῶν, εἶναι μιά παγίδα. Ἐξουδετερώνει τό διοικητικό σύστημα. Ὁ προκαθήμενος ἀποκτᾷ, μόνος αὐτός, τό δικαίωμα νὰ διαχειρίζεται αὐτόθουλα τὴν περιουσία τῆς Ἐκκλησίας. Καί νὰ δαπανᾷ ἀνεξέλεγκτα. Χωρίς νὰ ὑποβάλλῃ κάθε φορά στὴν κρίσι τῆς Συνόδου τὴ σκοπιμότητα καὶ τό ὕψος τῆς δαπάνης. Καί χωρίς νὰ καταθέτῃ ἀπολογισμό. Μέ τό δεδομένο, μάλιστα, τῆς ἐνιαύσιας θητείας τῶν Συνοδικῶν στή Διαρκή Ἱερά Σύνοδο, κανένας δέν θὰ εἶναι σέ θέσι νὰ γνωρίζῃ, ἂν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔχῃ πάρῃ ἔγκρισι γιά τίς συγκεκριμένες δαπάνες καί σέ ποιά Συνοδική περίοδο εἶναι καταχωρημένη ἡ ἐγκριτική ἀπόφασι. Δηλαδή, ἀνοίγει γιά τόν προκαθήμενο ἡ λεωφόρος τῆς πλήρους ἀσυδοσίας καὶ τοῦ ἐξασφαλίζεται ἡ ἀνεξέλεγκτη διαχείρισι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χρήματος.

4. ΕΠΕΚΤΑΣΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ

Τὴν τέταρτη κίνησί του στή σκακιέρα τῆς ὑπερεξουσίας τὴ συλλαμβάνει κανεῖς, ὅταν διαβάσῃ τόν Κανονισμό 123, πού πρόσφατα ψήφισε ἡ Διαρκῆς

Ἱερὰ Σύνοδος. Ὁ Κανονισμός αὐτός θεσμοθετεῖ τή σύστασι «θέσεων εἰδικῶν Ἐπιστημονικῶν Συμβούλων παρά τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Θά περίμενε κανείς, σύμφωνα μέ τήν ἐπικεφαλίδα τοῦ Κανονισμοῦ, οἱ σύμβουλοι αὐτοί νά βρίσκωνται ἀποκλειστικά καί μόνο στή διάθεσι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ Σύνοδος νά τοὺς ἀναθέτῃ τὰ ἐρωτήματα. Καί στή Σύνοδο νά καταθέτουν τήν ἐπιστημονική ἐτυμηγορία τους. Ὅμως, στίς περιπτώσεις καί τῶν δυό συμβούλων, πού θεσμοθετεῖ ὁ Κανονισμός, ἔχει προβλεφθῇ τό παράθυρο τῆς διαφυγῆς ἀπό τόν ἔλεγχο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Γιατί καί στίς δυό περιπτώσεις ἀναφέρεται ρητά, ὅτι «ἔργον τοῦ συμβούλου τούτου εἶναι νά γνωμοδοτῇ... ὡς ἂν τοῦτο ζητηθῇ ὑπό τοῦ μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου». Τί σημαίνει ἡ πρόταξι τοῦ προνομίου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νά ἀπευθύνεται, χωρίς τή Συνοδική ἐγκρισι, στὸν ἓνα ἢ στὸν ἄλλο ἐπιστημονικό σύμβουλο; Ἀπλούστατα, παρέχεται στὸν προκαθήμενο ἡ εὐχέρεια, νά παρακάμπτῃ τή Σύνοδο, νά διαχειρίζεται αὐτός μόνος δυσχερῆ καί κρίσιμα θέματα, νά ζητᾷ γνωμοδοτήσεις καί νά προωθῇ λύσεις, χωρίς νά γνωρίζῃ τίποτε ἢ Ἱερὰ Σύνοδος. Καί ἂν κανείς τὸν ἐνοχλήσῃ καί τὸν κατηγορήσῃ, ὅτι τό θέμα δέν πέρασε ἀπὸ τή Σύνοδο καί ὅτι ἡ ὑποβολή τῶν ἐρωτημάτων στό σύμβουλο τῆς Συνόδου ἔγινε ἀπὸ τή θύρα ὑπηρεσίας καί ὄχι ἀπὸ τή θεσμοθετημένη καί μόνῃ ἀρμόδια ἐκκλησιαστική διοικητική ἀρχή, ὁ κ. Χριστόδουλος θά ἔχη πρόχειρη καί ἀποστομωτική τήν ἀπάντησι. Θά δηλώσῃ, ὅτι ἐνήργησε σύμφωνα μέ τόν Κανονισμό, πού ψήφισε ἡ

Σύνοδος καί πού τοῦ δίνῃ τό δικαίωμα νά ἐνεργῇ αὐτόνομα.

5. Σ' αὐτές τίς τέσσερες μεθοδεύσεις, προσθέστε καί τήν πέμπτη. Αὐτή, πού μόνῃ γνώριζε καί ἐφάρμοζε ὁ προκατόχος του, ὁ Σεραφεῖμ. Καί, πού τήν τροχιοδρομεῖ, μέ πολλή ἀγωνία καί ὁ κ. Χριστόδουλος. Εἶναι ἡ ἐξασφάλισι πλαστῆς, ἀλλά σταθερῆς πλειοψηφίας. Ἡ προώθησι στίς μητροπολιτικές ἔδρες ὄχι τῶν «ἀριστων», ἀλλά τῶν «ὑποτακτικῶν». Ὅχι τῶν προσωπικότητων μέ τήν ἄρτια θεολογική συγκρότησι καί μέ τό ἀκέραιο ἦθος. Ἀλλά τῶν ἐξαρτημένων. Πού δέ θά διανοηθοῦν ποτέ νά ἀντιταχθοῦν στή θέλησι τοῦ προκαθημένου εὐεργέτου τους. Καί δέ θά ἀποτολμήσουν νά ρίξουν ψῆφο, πού δέ θά εἶναι «διατεταγμένη». Αὐτῇ τῇ στιγμῇ ὁ κ. Χριστόδουλος ἔχει καταφέρει νά παρακάθωνται στίς συνεδριάσεις τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔξι Μητροπολίτες, πού προέρχονται ἀπὸ τήν ἴδια πηγὴ, τή «Χρυσοπηγὴ». Ἐχει, δηλαδή, στό χέρι του ἔξι ψήφους δεμένες σέ δέσμη. Καί, ταυτόχρονα, ἔχει στή συνοδεία του ἔξι πράκτορες, πού εἶναι πρόθυμοι νά ἐκστρατεύσουν στό βορρά καί στό νότο, στήν ἀνατολή καί στή δύσι, γιὰ νά διαμοιράσουν συναλλαγματικές ἐξυπηρετήσεις, νά ἐξαγοράσουν ψήφους καί νά ἐξασφαλίσουν τό θρίαμβο τοῦ ἀπόλυτου ἐκκλησιαστικοῦ μονάρχου.

Ἔτσι κινεῖται ὁ προκαθήμενος. Πρὸς αὐτὴ τήν κατεύθυνσι. Καί μέ αὐτὴ τὴ μεθόδευσι. Ἰσαμε τούτῃ τῇ στιγμῇ ἐμφανίζεται νά εἶναι ὁ νικητής. Καί κομπάζει ὡς ὁ κορυφαῖος τοῦ χοροῦ. Οἱ Συνοδικοί Μητροπολίτες δέ δείχνουν

Ὁ Μητροπολίτης
Πειραιῶς Καλλίνικος
πρός
τόν Θηβῶν Ἱερώνυμο.

«Ὁ Χριστόδουλος, δικό μου ἀνάστημα, ἔχει προσόντα, ἀλλά εἶναι ἀφελής. Δέν πρόσεξε καθόλου τό περιβάλλον του καί γρήγορα θά τόν ἐκθέσουν...».

Ὁ Μητροπολίτης
Θηβῶν Ἱερώνυμος
πρός
τόν Πειραιῶς Καλλίνικο.

«Ὅταν ἄνθρωποι γνώριμοί σας κατέθεσαν τίς εἰς βάρος σας ἔγγραφες καταγγελίες, μέ κάλεσε ὁ Μακαριώτατος (Σεραφεῖμ) καί ὁ μακαριστός νομικός σύμβουλος, γιά νά μοῦ ἀνατεθεῖ ἡ διαδικασία τῶν εἰς βάρος σας ἀνακρίσεων. Ὁχι μόνο ἀρνήθηκα, ἀλλά καί ἐπὶ μία ὥρα χωριστά στόν καθένα εἶπα αὐτά πού ἔπρεπε καί τοὺς ἔπεισα γιά τό ἀντίθετο. Ποτέ μου δέν σᾶς εἶπα τίποτε, γιατί καί σᾶς σέβομαι καί σᾶς ἀγαπῶ».

νά ἔχουν ἀφυπνιστῇ. Δέν προβληματίζονται. Δέν ἀνησυχοῦν. Δέν ὑποψιάζονται, ὅτι, ἂν πετύχη ὀριστικά τό σχέδιο, πού ἔχει στό νοῦ του ὁ κ. Χριστόδουλος καί πού τό ἐφαρμόζει σταδιακά καί σέ ὅλα τά ἐπίπεδα, θά καταντήσουν βοηθοί του ἐπίσκοποι. Θά πάσουν νά εἶναι οἱ κυρίαρχοι Μητροπολίτες. Θά χάσουν τό δικαίωμα τοῦ ἐλεύθερου λόγου. Θά καταθέσουν μπροστά στό θρόνο τοῦ μονάρχῃ τή Συνοδική τους ταυτότητα καί τήν

ὕπευδυνή ψῆφο τους. Καί θά ἐνταχθοῦν στό σῶμα τῶν δορυφόρων του καί τῶν ὑποτελῶν του. Ἡ ἐλληνική Ἐκκλησία θά γίνῃ μιά ἐπαρχία, μέ ἓνα Ἀρχιεπίσκοπο καί μέ 79 ὑποκείμενους καί ἐξαρτημένους χωρεπισκόπους.

Ἄν ξυπνήσουν ἐγκαιρα, θά περισώσουν τό κύρος τους καί τήν ὑπευθυνότητά τους.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Από το βράχο της εξορίας

**Ο ΚΑΝΟΝΙΚΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ
ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ**

Κατασκήνωση 'Αρακώβης 3-11-1999

'Αδελφέ Θεόκλιτε Κουμαριανέ,
'Εψηφισμένε καί χειροτονημένε Μητροπολίτα
«Καρδίτσης»

Α'

Δημοσίευμα σέ 'Αθηνναϊκή ἐφημερίδα πληροφορεῖ ὅτι προγραμματίζεις ὅταν θά ἔλθεις στήν Καρδίτσα νά μοῦ προσφέρεις τίς «υἱικές» σου ἐκδουλεύσεις. Ἴσως νά γνωρίζεις ἀγαπητέ Θεόκλιτε ὅτι παρόμοιες εὐγενικές προτάσεις εἶχε κάνει πρό 20ετίας καί ὁ μακαριστός Κλεόπας. Ἐκεῖνος μάλιστα προσδιόριζε καί τήν προσφορά του ὅτι θά εἶχα στή διάθεσή μου τήν κούρσα τῆς Μητροπόλεως νά πηγαίνω ὅπου θέλω ἐντός καί ἐκτός τῶν ὁρίων Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων.

'Ἡ ἀπάντησή μου ἦταν ὅλα ἐκεῖνα, πού ἐπὶ πολλά χρόνια ἐδημοσιεύοντο στό περιοδικό «Φωτοβολίδες».

Μία ἀλήθεια σοῦ διαφεύγει, ἀγαπητέ Θεόκλιτε: ὁ Κωνσταντῖνος ἀπέκτησε πολλά παιδιά στή Μητρόπόλῃ του. Ἴσως νά εἶναι ἓνας ἀπό τούς λίγους πολύτεκνους πατέρες τῆς ἐποχῆς μας, μετά τόν Φλωρίνη Αὐγουστίνου καί τό Θεολόγο στή Λάρισα. Ἐσὺ ὅμως, ἀγαπητέ Θεόκλιτε, δέν εἶσαι ἓνα ἀπό τά παιδιά του. Πρώτη φορά σέ γνωρίζω καί δέν ἔρχεσαι γιά νά σέ υἱοθετήσω, ἀλλά κατέρχεσαι ὡς ἐκπορθητής, γιά νά μοῦ κάνεις ἔξωση. Ἐξωση ὄχι τόσο ἀπό τό σπίτι μου (τό Μητροπολιτικό οἶκμα), ἀλλά ἔξωση ἀπό τήν πνευματική μου οἰκογένεια (τήν τοπική Ἐκκλησία Θεσσαλιώτιδος). Καταφθάνεις μέ τήν ἐξουσία τοῦ Καίσαρα (τῆς πολιτείας ἐννοῶ) καί μέ προστάξεις νά ὑπογράψω ἀναγκαστικά διαζύγιο!...

Ὅμως ὁ εἰς τόπον Χριστοῦ νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας (ὁ ἐπίσκοπος) δέν ἔχει κανένα δικαίωμα

νά ἀπαρνεῖται τή νύμφη Χριστοῦ (τήν τοπική Ἐκκλησία) ὅπως ἀκριβῶς καί στή Χριστιανική οἰκογένεια ὁ ἀληθινός πατέρας ποτέ δέν ἐγκαταλείπει τή σύζυγό του καί τά παιδιά του. Αὐτός εἶναι ὁ μοναδικός λόγος, πού ἐπὶ εἴκοσι ἔξι (26) χρόνια παραμένω κοντά στήν πνευματική μου οἰκογένεια, τήν Ἐκκλησία Θεσσαλιώτιδος ἔστω καί διωκόμενος. Καί εἶμαι δεσμευμένος ἀπό τούς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας νά ἐκδραπηνθῶ ἄχρι τελευταίας πνοῆς ὡς κανονικός ποιμενάρχης τοῦ λογικοῦ ποιμνίου αὐτῆς. Διερωτῶμαι, ἀδελφέ, πιστεύεις ἄραγε εἰς τούς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας;

Ὡς πρός τίς συχνές ἐπισκέψεις μου στόν Πάνασσό τῆς Βοιωτίας, σέ πληροφορῶ, ὅτι ὀφείλονται στό ἀνύσταχτο κυνηγητό ἐνίων ἀδελφῶν μου, φίλων τοῦ ἐκάστοτε Καίσαρος. Ἐκεῖ στή Βοιωτία εὐρίσκονται πολυάριθμα πνευματικά μου παιδιά ἀπό τήν ἐποχή τῆς διακονίας μου ὡς ἱεροκήρυκος εἰς τήν Μητρόπολιν Θηβῶν καί Λεβαδείας. Ἐδῶ ἰσχύει τό γραφικό: «καί ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύτης».

Ναί, τά τότε κατηχητόπουλα τῆς Βοιωτίας ἐμεγάλωσαν, ὥριμασαν καί μέ ἀπερίγραπτη χαρά ἐξακολουθοῦν νά προσφέρουν στόν ἐξόριστο πνευματικό τους πατέρα φιλοξενία καί παρηγορία. Τό ἐνδιαφέρον αὐτό αὐξήθηκε ὅταν ἀπανωτές δίκες ἐναντίον μου, ἀπό τό Πταισματοδικεῖο μέχρι τό Συμβούλιο Ἐπικρατείας, ἀκατάπαυστα ἐπὶ πολλά χρόνια ζητοῦσαν τήν κεφαλὴν μου ἐπὶ πύνακι. Τότε αὐτόκλητοι ἔτρεχαν ἀκόμα πιό πολύ νά ὑπερασπιστοῦν τά δίκαια τοῦ πνευματικοῦ τῶν.

Β' ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΙΝΗΣΕΙΣ

'Αγαπητέ Θεόκλιτε Κουμαριανέ, ἔψηφισμένε καί χειροτονημένε Μητροπολίτα «Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων».

Ἐπειδὴ ἐσὺ προθυμοποιήθηκες ὅπως ἀνέφερα προηγουμένως νά μοῦ προσφέρεις ἐν καιρῷ τίς υἱικές σου ἐκδουλεύσεις, σπεύδω νά σέ προειδοποιήσω, τώρα πού δέν εἶναι ἀκόμη πολύ ἀργά, μέ ὀρισμένες παραινέσεις μου: Εἰς ἐγὼ ἔγγρασα. Πολύ γρήγορα θά ἐγκαταλείψω τήν παρούσα ζωὴ. Μακάρι ἐν ἐργηγόρῃ. Ἐσὺ ὅμως εἶσαι νέος, πῶς θά συμπερευθεῖς μέ τούς Καρδίσιωτες κατόπιν τόσων ἐπιβαρυντικῶν εἰδήσεων πού ἔφθασαν καί καταφθάνουν ἐκ Βόλου γιά σένα; Στό Βόλο, ἂν ἐρευνήσεις, ἔχουν ἐγκατασταθεῖ πολλοὶ Καρδίσιωτες καί μάλιστα ἐκλεκτοὶ ἱερωμένοι. Ἀπὸ πρῶτο χέρι, λοιπόν, γνωρίζουν οἱ Καρδίσιωτες τά τῆς ἐκεῖ πολι-

τείας σου. Πονούν τόν τόπο τους και θέλουν να βοηθήσουν την πνευματική του πρόοδο.

Συγχώρεσέ μου να σου μιλήσω περισσότερο προσγειωμένα: Γνωρίζεις νομίζω το μαρτύριο που υφίσταται ο μοικεπιβάτης Μητροπολίτης «Λαρίσης» Ἰγνάτιος Λάμπας, από την πρώτη στιγμή που πήγε στη Λάρισα και που συνεχίζεται ακατάπαυστα μέχρι σήμερα... Ἀσφαλώς δεν θα ήθελες ποτέ μία τέτοια ζωή να ζήσεις κι εσύ στην Καρδίτσα. Και να σημειώσεις, ότι για τον αδελφό Ἰγνάτιο Λάμπα δεν ειπώθηκαν τόσα και τόσα επιβαρυντικά όσα για σένα. Για την περίπτωση σου, αδελφέ Θεόκλητε, απουσιάζει έντελώς ή εξωθεν καλή μαρτυρία την οποία τοποθετεί σαν προϋπόθεση ο Ἁπ. Παῦλος. Μέ ποιο σεβασμό θα περιμένεις ν' άσπαστούν τό χέρι σου; Πώς είναι δυνατόν να δεχτούν την «πατρική» σου συμβουλή; Και μέ ποιο σθένος θα στηλιτεύσεις ήθικές παρεκτροπές, σαν εκείνες των «δεδικαιωμένων» προγαμιαίων σχέσεων;

Γ' ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΤΟ ΝΕΟ ΜΕΤΩΠΟ

Ἡλπιζαν τά πνευματικά μου παιδιά και όλοι οι πανέλληνες, ότι τώρα μέ τό θάνατο του μακαριστού Κλεόπα τό εκκλησιαστικό αυτό δρώμα θα έπαιρνε τέλος. Ὅτι θα ξαναγύριζε ο πατέρας στα πνευματικά του παιδιά. Ἄντ' αυτού όμως κατέφθασες εσύ, αδελφέ Θεόκλητε, μέ τί δύναμη της κρατικής Ἐκκλησίας και άπατεῖς να σέ παραδεχθούν ως πατέρα. Ὡς κανονικό Ποιμενάρχη Θεσσαλιώτιδος.

Μέ ποιά ἐχέγγυα έρχεσαι; Μέ ποιές διαβεβαιώσεις; Ἐρχεσαι διά πυρός και σιδήρου, ισχυρός, μοικεπιβάτης; Σέ ίκανοποιεί ή μέθοδος Ἰγνατίου «Λαρίσης»; Ἐπιθυμείς στίς δημόσιες εμφανίσεις σου να σέ περιφρουρούν άστυνομικές δυνάμεις όπως στη Λάρισα; Και πιστεύεις ότι θα είσαι έτσι αληθινός πατέρας; Ποιούς πατέρες περιφρουρούν άστυνομικοί διά να μή κακοποιηθούν από τά παιδιά τους; Ἡ μήπως όρέγεσαι την 25χρονη τακτική του μνημονευθέντος Κλεόπα; Ἐκείνον όμως δεν τόν εγνώρισαν ποτέ οι περισσότερες των δυό (2) εκατοντάδων ένορίες, εξαίρεσει βέβαια των πόλεων και τότε παριστανέντων των άρχων μετά δυνάμεως άστυνομικών, κατά τίς επισκέψεις, δοξολογίες, και τίς μεγάλες εορτές. Ἐπί πλέον, ο Κλεόπας ισόβια ήταν ασφαλισμένος στη δεσποτική του βίλα μακριά από τό ποίμνιό του, εκεί κάτω στοῦ Βαρνάβα Ἀττικής, περικυκλωμένος πάντοτε από πολλά εκκλησιαστικά άποβράσματα, τροφοδοτούμενα από τίς ιεροσουλίες στη Θεσσαλιώτιδα... Ἄς σημειωθεί ότι μόνο στη Μητρόπολη

Ἵδρας κατέφυγαν 4 Θεολόγοι (εκκλησιαστικά άναστήματα), μή δυνάμενα ν' άνεχθούν την εκκλησιαστική κατάπτωση στη Θεσσαλιώτιδα. Και πίο πολλοί όσοι και λόγιοι μοναχοί, έγκαταλείψαντες τά γραφικά μοναστήρια των Ἀγράφων, για παρόμοιους λόγους, σαν άλλα κυνηγημένα πουλιά, κατέφυγαν στοῦ Ἁγίου Ὁρος. Τί σκέφτεσαι, λοιπόν, αδελφέ Θεόκλητε, θα συνεχίσεις μήπως κι εσύ την τακτική του Μητροπολίτου Κλεόπα, τόν όποιον οι Καρδιτσιώτες προσφωνούσαν δημοσίά προσθέτοντας δυό (2) γράμματα τό Φ και τό Τ μετά την πρώτη συλλαβή του ονόματός του; Συμφωνείς, λοιπόν κι εσύ μέ την προτροπή, που έδωσε και ο Πρόεδρος της σημερινής Βουλής στην ένθρόνιση του πατρωνός σου αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου: «Νά συνεχίσεις Μακαριώτατε τη γραμμή του προκατόχου σου Σεραφείμ...».

ΘΕΟΚΛΗΤΕ!

Και σύ και ο πατρωνάς σου επήρατε λάθος δρόμο! Ἡ εκλογή σου για την Καρδίτσα ήταν λάθος! Μεγάλο λάθος! Πώς τολμάς άγαπητέ να μπεις αυθαίρετα σέ ξένο σπίτι που έχει νοικοκύρη; Τί είναι αυτό, που σέ αναγκάζει να γίνεις μοικεπιβάτης στη Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος; Πιστεύεις ότι ή Ἐκκλησία μας είναι άπαγορευτική στην πράξη σου αυτή; Στα μέτρα σου δεν είναι τό «οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τήν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου»; Σου επιτρέπεται να μνημονεύεις, ότι πνευματικός σου υπήρξε ο αυστηρός και άσκητικός εκείνος Ἀρχιερεύς Ἡλίας Τσακογιάννης, Μητροπολίτης Δημητριάδος, στη Μητρόπολη του όποιού έγινε μοικεπιβάτης ο γέροντάς σου Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, πρωταίτιος της εξορίας του Ἡλίου; Σήμερα τά πνευματικά παιδιά και μάλιστα ιερωμένοι, του Δημητριάδος Ἡλίου, διαμαρτύρονται για την καπληία σου αυτή και σέ ψέγουν άγανακτισμένα για τίς εκτροπές σου.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Θεόκλητε, δεν είναι άργά!

Ἄν θέλεις, άκουσε τη συμβουλή του κανονικού Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνου: Σέ συμφέρει αδελφέ μου να κάνεις ό,τι και ο άείμνηστος Μητροπολίτης Νευροκοπίου Γεώργιος. Ὁ επίτιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Ἀθηνών Βασίλειος Δεντάκης zei. Μπορεί άν θέλεις να σέ διαβεβαιώσει, ότι ο ίδρυτής της «Κατηχητικής Σχολής» Κυψέλης Ἀθηνών, ο Νευροκοπίου Γεώργιος Γεωργιάδης, ένω ξελέγη και χειροτονήθηκε ως Μητροπολίτης Νευροκοπίου, άμέσως

Ποιός θά «κονταροχτυπηθεῖ μέ τό κακό...»;

Αξιέπαινη ή προσπάθεια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νά ἔρχεται σέ ἐπαφή μέ τοὺς νέους. Ὅσο καί ἂν κάθε τέτοια του ἐπαφή προβάλλεται ἐκτενῶς ἀπό τὰ μέσα ἐνημερώσεως, πράγμα, πού θέτει ἐρωτηματικά γιά τοὺς ἀπώτερους στόχους της, τήν καταγράψουμε στά θετικά τοῦ κ. Χριστόδουλου. Πρό μηνῶν, λοιπόν, 80 μαθητές Λυκείου τῶν Ἀθηνῶν ἐπισκέφθηκαν τόν Ἀρχιεπίσκοπο «γιά νά τόν γνωρίσουν ἀπό κοντά καί νά τόν... ἀνακρί-

μετά τί χειροτονία του παρητήθη. Συμφέρεi καί σέ σένα Θεόκλητε νά παραιτηθεῖς! Τιμὴ καί δόξα θά εἶναι γιά σένα νά μὴν γίνεις μοιχεπιβάτης. Δέν θά ζημιωθεῖς. Δέν θά χαθεῖς. Δέν θά σέ ἀφήσει ὁ Θεός. Ἐξ ἄλλου μπάριμπα ἔχεις στήν Κορώνα καί θά σέ ἀξιοποιήσει. Ὁχι στή Θεσσαλιώτιδα. Χίλιες φορές ὄχι.

Καί δι' ἄλλους σοβαροὺς λόγους δέν σέ συμφέρεi νά πλησιάσεις τήν ἐκεῖ ἠλεκτρισμένη ἐκκλησιαστική ἀτμόσφαιρα. Εὐχομαι νά μὴ γνωρίσεις, νά μὴ ζήσεις ἐκκλησιαστικές ἀποδοκιμασίες. Ἡ γειτονική Λάρισα πολλὰ μᾶς ἐδίδασκε. Εἶπα καί ἐλάλησα! Ἄν θέλεις, ἄκουσέ με! Δέν θά ζημιωθεῖς καί δέ θά μετανοιώσεις.

Ὑπογράφω ἀγαπητέ Θεόκλητε προσευχόμενος καί γιά τή δική σου προκοπή.

Ὁ Κανονικός Μητροπολίτης
Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

νουν», ὅπως διαβάσαμε στὸν τύπο. Συζητήσαν «ἐπὶ παντός τοῦ ἐπιστητοῦ, ἀπὸ τὸν πόλεμο ἕως τίς προγαμιαῖες σχέσεις καί ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ παρουσία μέχρι τό δημογραφικὸ πρόβλημα» («Ἀπογευματινὴ», 10-5-99). Οἱ θέσεις, πού ἀνέπτυξε ὁ κ. Χριστόδουλος στοὺς μαθητές, ἰδίως γιά τίς προγαμιαῖες σχέσεις, ἦταν κατὰ βάση ὀρθές. «Θέλουμε νά κονταροχτυπηθεῖτε μέ τό κακό», τοὺς παρότρυνε. Καί γιά νά τοὺς ἐνθαρρύνει, τοὺς διαβεβαίωσε ὅτι τόσο ὁ ἴδιος ὅσο καί οἱ κληρικοὶ στίς ἐνορίες τοὺς τοὺς ἀγαποῦν. Ἐνοιωσε πάντως τὴν ἀνάγκη νά ἐπισημάνει: «Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς εἶναι καλοὶ. Ὅμως ὅλοι δέν εἵμαστε τέλειοι. Ἐνδεχομένως ὑπάρχουν καί κάποιοι, πού δέν εἶναι ἐν τάξει. Μὴν κρίνετε ὅμως τοὺς ὑπόλοιπους ἀπ' αὐτούς...».

Ἀπὸ τό σημεῖο αὐτὸ ἀρχίζει τό πρόβλημα γιά τὸν Μακαριώτατο. Τό ὅτι ἐνοιωσε τὴν ἀνάγκη νά θίξει τό θέμα ἀναξιοτήτας κάποιων κληρικῶν σημαίνει ὅτι εἶναι ἐνήμερος. Πῶς, ὅμως, τό ἀντιμετώπισε, ὡς πρόεδρος τῶν διοικητικῶν ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας; Μὲ τὴ μέθοδο τῆς στρουθοκαμήλου. Κατ' ἀρχὴν τό ὑποβάθμισε. Πρόβλημα γι' αὐτόν καί τὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας δέν ὑπάρχει ἄλλο, ἐκτός ἀπὸ τό πῶς τὰ παιδιὰ

καί γενικά ὁ λαός κρίνουν τοὺς ὑπόλοιπους, τοὺς κακοὺς κληρικοὺς. Γι' αὐτό καί ἀρκέστηκε στήν παραίνεση, «*μή κρίνετε...*». Χωρίς, ὡστόσο, καμμιὰ δέσμευση πρὸς τὰ νιάτα, ὅτι αὐτοὶ οἱ κληρικοί, πού «*δέν εἶναι ἐν τάξει*», θά ἀπομακρυνθοῦν. Ἴσως δέν μπορεῖ, ἢ δέν θέλει, νά θίξει τὰ κακῶς κείμενα.

Ὅμως, τό πρόβλημα εἶναι ἀνοικτό γιὰ τή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας καί τόν Μακαριώτατο προσωπικά. Πῶς οἱ καλοὶ κληρικοί, πού ἀναμφισβήτητα ὑπάρχουν, πῶς ἡ νεότητα καί ἡ ἐλληνική κοινωνία, πῶς ἡ Ἐκκλησία ὅλη θά ἀμυνθοῦν ἀπὸ τή διάβρωση καί τίς ἐπιθέσεις τῶν μή «*ἐν τάξει*» κληρικῶν; Πολλοὶ κληρικοί, μέ τήν πολιτεία τους καί τοὺς λόγους τους, δημοσίως ἢ κατ' ἰδίαν, διακηρύσσουν ἀντίθετα ἀπ' ὅ,τι δίδαξε ὁ Χριστός καί οἱ Ἀπόστολοι. Σκανδαλίζουν τόν κόσμο, ἐκμαυλίζουν τή νεότητα καί διασύρουν τόν κλῆρο. Ὅχι σπάνια, μέ ἀναίδεια χιλίων πιθήκων, ἐκδηλώνουν μίσος καί ἐπιθετικότητα καί κατὰ συνειδητῶν πιστῶν. Κατὰ τιμίων καί εὐλαβῶν συλλειτουργῶν τους, τοὺς ὁποίους καί παραμερίζουν. Ἄν δέ εἶναι Ἀρχιερεῖς, ἡ ἀναίδεια τους ξεπερνᾷ τό Ἑβερεστ. Καί ὄχι μόνο ἡ ἀναίδεια. Συμβαίνει συχνά αὐτό, πού λέει ἡ Γραφή, περιγράφοντας ἓνα τέτοιο Ἀρχιερέα: «*Τῆς μέν ἀρχιερωσύνης οὐδέν ἄξιον φέρων, θυμούς δέ ὧμοῦ τυράννου καί θηρὸς βαρβάρου ὀργὰς ἔχων*» (Β' Μακ. δ' 25).

Ἀλλά καί τό χειρότερο. Εἶναι συνήθως καλὰ δικτυωμένοι. Ἐχουν ἀποκτήσει ἐρείσματα στήν κρατική μηχανή, στήν ἀστυνομία, στή δικαιοσύνη. Ὑψηλόβαθμα στελέχη τῆς ἀστυνομίας, εἰσαγγελεῖς καί δικαστές τίθενται στήν ὑπηρεσία τους, ἔτοιμοι νά καλύψουν κά-

θε ἔκνομη δραστηριότητά τους. Ἐλέγχουν σέ μεγάλο βαθμό τὰ ΜΜΕ, ἐξασφαλίζοντας τήν προβολή μιᾶς ἔντονα ρετουσαρισμένης εἰκόνας γιὰ τό πρόσωπό τους. Ἐχουν ἀπονευρώσει τή λειτουργία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης. Δροῦν ἀνεξέλεγκτοι καί ἀνενόχλητοι. Καί ὅλα αὐτά, Κύριος οἶδε, μέ τί μεθόδους καί ἀνταλλάγματα. Ἡ μόλυνση τῆς κοινωνίας εἶναι τό μόνο σίγουρο ἐπίτευγμα αὐτῆς τῆς δραστηριότητος. Συμβαίνουν, αὐτά πού ἔχει περιγράψει ὁ Ἀμερικανὸς ρωμαιοκαθολικὸς συγγραφέας «*Malachi Martin* γιὰ τήν Ἐκκλησία του: «Ἐνα πολὺπλοκο αὐτοπροστατευόμενο δίκτυο δραστηρίων ὁμοφυλοφίλων ιερέων, καλογραιῶν, ἐπισκόπων καί μερικῶν καρδινάλιων, στραγγαλίζει κάθε προσπάθεια νά ἀναβαθμισθοῦν τὰ ἥθη» (The decline and Fall of the Catholic Church, 1970).

Ὅσοι διαμαρτύρονται καί καταγγέλλουν τήν ἔκνομη καί φθοροποιό δραστηριότητα τῶν κληρικῶν, πού «*δέν εἶναι ἐν τάξει*», διώκονται, ἄλλοτε μέ τὰ ΜΑΤ καί ἄλλοτε μέ μηνύσεις καί ἀγωγές. Κάποτε μάλιστα καταδικάζονται. Ἀντίθετα, οἱ ἥρωες τόσων καί τόσων σκανδάλων στὸν ἐκκλησιαστικὸ χῶρο, θριαμβεύουν. Προβάλλονται ὡς χαρισματοῦχοι! Παρασημοφοροῦνται γιὰ τήν κοινωφελῆ δράση τους! Βραβεύονται ἀκόμα καί ἀπὸ τήν Ἀκαδημία! Προάγονται σέ περίοπτες ἐκκλησιαστικὲς θέσεις! Οἱ καλοὶ κληρικοί, ὅμως, οἱ τίμιοι ἐργάτες τοῦ ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου, μένουν κατὰ κανόνα στό περιθώριο, ὅταν ἡ διαπλοκή τῆς κακίας δέν τοὺς ἀποβάλλει ἐκτός γηπέδου, ὡς δύσχρηστους. Ὁ ἀρμοδιότερος νά «*κονταροχτυπηθεῖ*» μέ αὐτό τό κακὸ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Μακαριώτατος. Αὐτὸ περιμένουν νά

πράξει καί μαθητές καί ώριμοι. Καί ό ευλαβής κληρος καί ό λαός του Θεού. Όλη ή Έκκλησία. Όσο καί αν του κοστίσει.

Θέλει ό Μακαριώτατος νά έλθει σέ ρήξη μέ τό άμαρτωλό κατεστημένο τής κοινωνίας καί τής Έκκλησίας; Θέλει νά «κονταροχτυπηθεί»; Τί ύπάρχει στίς προθέσεις του μόνο ό Θεός καί αυτός ό ίδιος γνωρίζουν. Έμεϊς οί άλλοι μόνο από τά έργα του μπορούμε νά κρίνουμε. Καί είμαστε ύποχρεωμένοι νά προσυπογράψουμε, όσα ό «όμόψυχος καί όμογάλακτος» άδελφός του, ό Αιγιαλείας κ. Άμβρόσιος, μέ έγκυκλιό του κατελόγισε στόν Άρχιεπίσκοπο. Δηλαδή, ότι δέν ήλθε σέ ρήξη «μέ τό όποιο άμαρτωλό κατεστημένο, μέ τά διαπλεκόμενα, μέ τούς οικονομικώς ισχυρούς, μέ τούς κοσμικούς κύκλους, μέ τό κοσμικό

πνεύμα, μέ τήν χλιδή, μέ τήν άμαρτία». Γιατί άραγε; Δέν τόν ενδιαφέρει; Δέν έχει τή δύναμη; Φοβάται; Ή, μήπως καί αυτός έχει τίς ρίζες του στό έδαφος τής διαπλεκόμενης διαφθοράς; Δέν γνωρίζουμε.

Κάποιοι φίλοι του, πάντως, άπογοητευμένοι, θεωρούν ότι ό νέος Άρχιεπίσκοπος προτίμησε τή φιλία του κόσμου, δυστυχώς, παραθεωρώντας τή γραφική έπισήμανση: «Ούκ οίδατε, ότι ή φιλία του κόσμου έχθρα του Θεού έστιν; Ός αν βουληθῇ φίλος εἶναι του κόσμου, έχθρός του Θεού καθίσταται» (Ίακ. δ' 4). Καί ή φιλία ενός Άρχιεπισκόπου πρός τόν κόσμο εἶναι σαφέστατα επικίνδυνος ιός έκκοσμικεύσεως γιά όλη τήν Έκκλησία.

Ε. Χ. Οικονομάκος

Παπα-Γιάννη

‘Ο Άρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος μιλάει συχνά γιά σκουλαρίκια.

Κάποιοι, από τήν Άρχιεπισκοπική αύλή, λένε άλλα. Μιλοῦν γιά χαλκάδες, πού τραβοῦν τόν Άρχιεπίσκοπο από τή μύτη.

Ποιά εἶναι ή αλήθεια;

Φιλικά

Παπα-Γιώργης

ΨΙΘΥΡΟΙ

‘Ο υποκινητής τῶν «ἐρίδων»

‘Ο Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος, ἐμφανίζοντας τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, κατά τόν περασμένο Ὀκτώβριο, ὑπογράμμισε, ὅτι «εἶναι πολυτέλεια γιά τό λαό μας νά ὑπάρχουν ἐκκλησιαστικές ἐριδες».

Ἀλλά ποιές «ἐριδες» ἐννοεῖ ὁ Μακαριώτατος; Αὐτές, πού τόν κλονίζουν; Ἡ αὐτές, πού προκαλεῖ αὐτός ὁ ἴδιος καί κλονίζει καί συγκλονίζει ὁλόκληρη τήν Ἐκκλησία;

Νά παραθέσουμε παραδείγματα; ‘Ο κατάλογος θά πάρη τρομακτικό μήκος.

Ἡ στάσις του ἀπέναντι στόν ἄγνό Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντῖνο, πού προσπάθησε νά τόν ἐξοντώσῃ γιά νά προωθήσῃ στόν ἐπισκοπικό του θρόνο τόν εὐνοούμενό του καί «κραγμένο» στή Μαγνησία, δέν εἶναι πρόκλησις «ἐριδος»;

Ἡ αὐτοπροβολή του καί ἡ ἀπαίτησί του νά ὑποτιμηθοῦν αὐτοπροαίρετα ὅλοι οἱ κυρίαρχοι Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί νά τόν μνημονεύουν ὡς ἀνώτερό τους καί προϊστάμενό τους, δέν εἶναι ἐγκαινισμός μιᾶς «ἐριδας», πού δέν ξέρει κανεῖς πόσο θά κρατήσῃ καί ποιές συνέπειες θά ἔχῃ στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας;

Ἡ παρέμβασί του στή ζωὴ τῶν αὐτόνο-

μων Ἱερῶν Μητροπόλεων καί στίς ἀρμοδιότητες τῶν κυρίαρχων Μητροπολιτῶν δέν εἶναι αἰτία «ἐρίδων»; Τό ὅτι ἀναγκάστηκαν Μητροπολίτες νά τοῦ δηλώσουν ἀπερίφραστα, ὅτι δέν πρόκειται νά τόν καλέσουν, γιατί μέ τήν παρουσία του προσπαθεῖ νά δείξῃ ὑπεροχή καί μεθοδεύει τήν ἀναρρίχησί του στήν τιμὴ τοῦ Πατριάρχῃ, δέν εἶναι σάλπισμα «ἐριδος» καί μάχης;

Γιατί αἰτιᾶται τοὺς ἄλλους ὁ κ. Χριστόδουλος; Ἄς ἀποτολμήσῃ νά κάνῃ μιὰ φορά καί αὐτοκριτική. Τότε καί μόνο θά ἀνακαλύψῃ τόν ὑπεύθυνο καί ὑπόλογο.

Χῶρος ἀγάπης ἢ μίσους;

Κατά τήν ἴδια συνεδρίασι τῆς Ἱεραρχίας σκέφτηκε καί τό λαό ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος! Καί σέ μιὰ δραματική ἀποστροφή τοῦ λόγου του εἶπε: «*Απογοητεύεται ὁ λαός μέ τό ἄκουσμα, ὅτι στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι (χῶρος) ἀγάπης*

καί κατανόησης, ἐπικρατεῖ ἓνα πνεῦμα πολεμικό.

Ἐπειδή, καθὼς δείχνει, ἐνδιαφέρεται γιά τό λαό(!), γι’ αὐτό τήν εἰρηνευτική πρωτοβουλία τῶν δώδεκα Ἱεραρχῶν, πού ζήτησαν νά συζητηθῇ ἡ ἄρσι τῶν ἁδικῶν καί ἀντικανονικῶν ἐπιτιμιῶν, τήν προσέπερασε μέ κίνησι σικέ. Ρώτησε, μέ παγωμένη καρδιά, ἂν ἡ Σύνοδος ἤθελε νά γίνῃ αὐτή ἡ συζήτησι. Καί ἀμέσως πετάχτηκαν οἱ βαλτοῖ κομπάρσοι του, μέ πρῶτο τόν «διά τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς πλαστογραφίας μετατεθέντα» στήν Ἀττική ἐγκάρδιο φίλο του, πού ἀντέδρασαν μέ τό φαιδρὸ ἐπιχείρημα, ὅτι

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2000

Μᾶς αἰφνιδιάζει πάντοτε, γόνιμα καί δημιουργικά, ἡ Πρωτοβουλία γιά τήν ἀποκατάστασι τῆς Κανονικότητος καί τῆς Νομιμότητος στήν Ἐκκλησία. Πότε μέ τίς δυναμικές ἐκδηλώσεις της καί πότε μέ τὰ μελετημένα καί οὐσιαστικά μηνύματά της.

Τώρα, τελευταία, μᾶς αἰφνιδιάσῃ μέ τήν ἔκδοσι τοῦ ἡμερολογίου της τοῦ ἔτους 2000, πού ἀποτελεῖ σταθμὸ στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μέ τή συμβολικὴ παρουσία τῶν μαρτύρων Πατέρων, σαλπίζει τό μεγάλο μήνυμα. Ποτέ πιά ἐμπάθειες καί διωγμοὶ μέσα στόν ἱερὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας.

τό θέμα δέν ἦταν γραμμένο στήν ἡμερήσια διάταξι καί δέν ἔπρεπε νά συζητηθῇ.

Καί πράγματι δέν ἦταν γραμμένο στήν ἡμερήσια διάταξι αὐτῆς τῆς μέρας. Ἦταν, ὅμως γραμμένο στήν ἡμερήσια διάταξι τῆς ἑκτακτῆς συνελεύσεως τῆς Ἱεραρχίας, πού πραγματοποιήθηκε τήν ἐπόμενη μέρα. Γιατί αὐτή ἡ Συνέλευσις κλήθηκε μέ τό ἀποκλειστικό θέμα τήν ἐκλογή Μητροπολίτη στή Μητρόπολι Θεσσαλιώτιδος, πού, σύμφωνα μέ τούς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας, δέν ἦταν κενή. Καί ὁ Κανονικός καί «ἐν ζωῇ» Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Κωνσταντῖνος εἶχε θέσει τό θέμα τῆς κανονικῆς ἀποκαταστάσεώς του. Καί τό θέμα αὐτό ἔπρεπε νά λυθῇ, πρίν ἀπό τήν ἀντικανονική ἐκλογή. Ἀλλά ὁ κ. Χριστόδουλος, ἐνεργώντας ἀντικανονικά καί δόλια, ἔθεσε τό θέμα τήν προηγούμενη μέρα, γιά νά εἰσπράξῃ ἀπό τούς ὑποτακτικούς του τήν ἀντίρρηση, ὅτι εἶναι ἐκτός ἡμερήσιας διατάξεως καί ἔτσι νά τό ἐνταφιάσῃ.

Πόσο αὐτή ἡ μεθόδευσις ἀποτελεῖ πρᾶξι «ἀγάπης καί κατανόησης» τό ἔχει κρίνει ἤδη ὁ λαός. Καί τό προφύλ τοῦ προκαθημένου, τό ἐξοικειωμένο μέ τά ροδοπέταλα, ἄρχισε νά δέχεται λοιδορίες.

Τό πρόβλημα τῶν Κουμαριανῶν...

Μέ Κουμαριανούς δέν ἀνεβαίνουν οἱ μετοχές τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου καί δέν ἀλλάζει ἡ σελίδα τῆς Ἐκκλησίας. Ἰδια ποιότητα, ἴδια γεῦσι, ἴδιες ἱστορίες.

Μετά τήν ἐκλογή καί τή χειροτονία τοῦ Κουμαριανοῦ σέ ἐπίσκοπο, γράφτηκαν πολλά καί ἀκουσθηκαν πολλά. Ἐπιλέγουμε ἓνα σχόλιο, ιδιαίτερα σύντομο, ἀλλά καθοριστικό. Δημοσιεύτηκε στήν ἐφημερίδα, πού ἔχει ἀναλάβει ἐργολαβικά τήν προβολή καί τή διαφήμισι τοῦ κ. Χριστόδουλου. Στήν ἐφημερίδα, πού ἀρθρογραφεῖ ὁ κόλακας τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ περιβάλλοντος. Καί, καταλαβαίνετε, πώς γιά νά δημοσιευτῇ σ' αὐτή τήν ἐφημερίδα τό δηκτικό καί ἐπικριτικό σχόλιο, σημαίνει, πώς ἡ λαϊκή ἀγανάκτησι ἔχει πάρει τίς διαστάσεις ὀργῆς.

Γράφει, λοιπόν, ἡ ἐφημερίδα: «Ἄλλη μιά φορά νά βγεῖ στό ΜΕΓΑ ὁ μητροπολίτης Θεόκλητος καί θά ἀσπαστοῦμε ὁμαδικά τό Βουδισμό. Κρύψτε τον, διώχνει κόσμο!...».

Τόν ἔκανε δεσπότη ὁ Χριστόδουλος τόν ἀγαπημένο του. Ἀλλά, τώρα, πώς νά τόν κρύψῃ;

Ἀπό δῶ καί πέρα ἀρχίζουν τά δύσκολα καί γιά τή Μητρόπολι Θεσσαλιώτιδος, ἀλλά καί γιά τόν κ. Χριστόδουλο. Ἡ νίκη του ἦταν πύρρεα. Μερικές ἀκόμα τέτοιες νίκες ἂν πετύχῃ, θά κερδίσῃ τίς μετοχές τῆς ἀνυποληψίας. Θά πετύχῃ μέν νά κυβερνᾷ σάν λοχαγός τά πειθήνια στρατιωτάκια του, θά ἀποτύχῃ, ὅμως, νά δώσῃ στήν Ἐκκλησία ἡγέτες, φωτισμένους καί ἱκανούς, πού θά ἀνεβάσουν τή στάθμη καί τό κύρος τοῦ ἱεραρχικοῦ σώματος. Καί αὐτή ἡ ἀποτυχία τῶν ἐπιλογῶν του θά καταλογιστῇ ὡς ἀποτυχία τοῦ ἴδιου ὡς ἡγέτου καί ὡς φορέα τῶν χαρισμάτων τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

«Πᾶς μή κόλαξ, ἐχθρός τῆς Ἐκκλησίας».

Δέν εἶναι σλόγκαν. Εἶναι πρακτική. Παγιωμένη πρακτική. Γιά τόν κ. Χριστόδουλο ἀνθρώποι τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μόνο οἱ κόλακες. Ἐκεῖνοι, πού κρατοῦν στό χέρι τό θυμιατήρι καί τόν λιβανίζουν ἀκατάπαυστα μέ τίς εὐρηματικές ἢ τίς θλακώδεις κολακείες τους. Πού τόν ἀνακηρύσσουν σωτήρα τῆς Ἐκκλησίας καί σωτήρα τοῦ ἔθνους. Ὅσοι δέν ὀλισθαίνουν στή δουλοπρέπεια καί στή μικροπρέπεια τοῦ λιβανιστῆ καί δέν ὑμνοῦν τό μεγαλεῖο, τή σοφία καί τήν ἀκάματη δραστηριότητα(!) τοῦ σημερινοῦ προκαθημένου, περνοῦν στό κατὰστιχο τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἴσως, γιατί στό μυαλό τοῦ κ. Χριστόδουλου τό πρόσωπο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ταυτίζεται μέ τήν Ἐκκλησία. Ἴσως καί γιατί ἡ ἔπαρσι τόν ἔχει τόσο συνεπάρει, πού δέν τοῦ ἐπιτρέπει νά διακρίνῃ κηλίδες στόν ἀρχιερατικό του χιτῶνα. Καί δέν ἀνέχεται νά σπιλώνεται ἡ ὑποθετική ἀγιότητά του μέ τή διατύπωσι ψόγου.

Ὅσοι δέν ἀποδέχονται αὐτή τήν «αἰρετική» ταύτισι τοῦ ἀνθρώπου, ἀρχιεπισκοπικοῦ προσώπου μέ τήν ἀσπιλη Ἐκκλησία Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκοῦν καθημερινά τόν «ἀναβαλλόμενο» ἀπό τά χεῖλη τοῦ δυσαρεστημένου πρώτου «ἐν ἴσοις» καί ὄχι προνομιακά «πρώτου» Ἱεράρχη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Αὐτοί εἶναι οἱ «συκοφάντες» «οἱ ἐχθροί τῆς Ἐκκλησίας», οἱ «ἐμπαθεῖς», «οἱ δολοπλόκοι».

Ὅμως, στόν κατάλογο τῶν ἐπικριτῶν τοῦ κ. Χριστόδουλου προστίθενται καθημερινά καί νέα ὀνόματα. Καί ὄχι ἀπό τίς τάξεις τῶν ἀσήμεων ἢ τῶν ἀθέων. Καθηγητές τῶν πανεπιστη-

μίων μας, μέ αναγνωρισμένες περγαμνές πνευματικού ενδιαφέροντος και αγάπης προς τήν Ἐκκλησία, σημείωσαν μέ ὁδύνη τίς κρίσεις τους καί ἐπεσήμαναν τά σοβαρά ὀλισθήματα τοῦ προκαθημένου κατά τήν ἀσκησι τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν καθηκόντων του.

Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, «ἴσοι» κατά τήν τιμή καί κατά τίς εὐθύνες μέ τόν κ. Χριστόδουλο, ἀναγκάστηκαν, ὄχι μιά φορά καί δυό, νά διαμαρτυρηθοῦν, μέ ἔντονο ἤ καί μέ βίαιο τρόπο καί νά ζητήσουν τήν ἐπανάκαμψί του στήν παράδοσι τῶν Πατέρων καί στά θέσμια τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας. Ἀκόμα καί ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, μέ τρεῖς μακρότατες, ντοκουμενταρισμένες, ἐπιτιμητικές ἐπιστολές του, προσπάθησε νά ἀνακαλέσῃ στήν τάξι τόν κ. Χριστόδουλο. Τοῦ ὑπέδειξε, πώς δέ δικαιούται νά ἀναστατώνῃ τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί τό Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως, ἐκπορθώντας πρωτεῖα καί ἀπωθώντας στό περιθώριο τή Σύνοδο τῶν Ἐπισκόπων, πού ἀποτελεῖ τόν κεντρικό φορέα τῆς ἐξουσίας καί τῆς ἀρμοδιότητος στήν ἑλληνική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Τί θά πῇ γιά ὅλους αὐτούς ὁ κ. Χριστόδουλος; Θά τοὺς ὀνομάσῃ «ἐχθρούς τῆς Ἐκκλησίας» καί «συκοφάντες» τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς του τιμῆς; Μετά ἀπό ὅλο αὐτό τόν ὀρυμαγδὸ τῆς κριτικῆς στό ἐσωτερικὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἀπό τά ἀρμόδια καί ὑπεύθυνα πρόσωπα, θά ἐξακολουθήσῃ νά πιστεύῃ καί νά λανσάρῃ μέ τίς σπασμωδικές ἀντιδράσεις καί ἐπιθέσεις του, ὅτι «πᾶς μὴ κόλαξ, ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας»;

Δημοφιλὴς καί περιδεής;

Ἄγχος κατέχει τό Μακαριώτατο κ. Χριστόδουλο καί τό δημοσιογράφο τῆς καμαρίλας του. Διακατέχονται καί οἱ δυό ἀπὸ τό σύνδρομο τοῦ Ναβουχοδονόσορα. Πρέπει ὅλοι οἱ Ἕλληνες νά σκύβουν βαθειά καί νά προσκυνοῦν τήν εἰκόνα τῆ χρυσοῦ, «ἦν ἔστησε» Χριστόδουλος, ὁ προκαθήμενος καί ὄχι «ὁ πρῶτος». Καί ὅταν δέν τό κάνουν, δέχονται τό στίγμα τοῦ «συκοφάντη», τοῦ «φθονεροῦ» καί τοῦ ἐχθροῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Πρίν λίγο καιρό, ὁ Μακαριώτατος χοροστατώντας σέ ναό, πού γιόρταζε, θρῆκε τήν εὐκαρία νά ἐπιτεθῇ σέ ὅλους ἐκείνους, πού ἔμειναν ἀπροσκύνητοι καί πού τόλμησαν νά διατυπώσουν τίς ἀντιρρήσεις τους καί τήν κριτική τους γιά ὅλα τά παράδοξα καί ὑπερφύαλα, πού πραγματοποιεῖ ὁ σημερινὸς προκαθήμενος. Ἐκίνησε, δῆθεν ἰχθυογραφώντας τήν τόλμη τοῦ μάρτυρα, ἀλλά

προχώρησε τοξεύοντας τά θέλη του ἐναντίον τῶν ἐπικριτῶν του. Εἶπε ὁ Μακαριώτατος: «ὅταν θαδίζει ὁ χριστιανὸς τό σωστὸ δρόμο τὸν ἐκτιμοῦν οἱ σωστοὶ ἄνθρωποι, οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀλήθειας καί τοῦ δικαίου, αὐτοὶ πού ἐκτιμοῦν τήν ἀγαθότητα, τήν ἀπλότητα καί τήν ἀδολότητα στήν ψυχὴ καί τήν καρδιά. Οἱ ἄλλοι τὸν μισοῦν καί τὸν καταδιώκουν, τὸν συκοφαντοῦν πηγαίνοντας στά ραδιόφωνα πρῶτῃ, μεσημέρι καί θράδυ, πηγαίνοντας στίς τηλεοράσεις, θρῖσκοντας γενικά βῆμα, γιά νά ἐμέσουν τό δηλητήριό τῆς κακίας καί τοῦ φθόνου καί νά συκοφαντήσουν ὅποιον τολμᾷ νά ὑψώσει τῇ φωνῇ του ὑπερασπιζόμενος τήν ἀλήθεια καί τό δίκαιο. Ἀλλά στή ζωὴ αὐτὴ δέν εἴμαστε γιά νά ἀρέσουμε στοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ μόνο στό Θεό».

Καί γιά νά μὴν ἔχη κανεῖς ἀμφιβολία, ὅτι ὁ κ. Χριστόδουλος ὅλα αὐτά δέν τά εἶπε γιά νά ἐξάρῃ τήν ἀνδρεία τοῦ μάρτυρα, ἀλλὰ γιά νά πλήξῃ τοὺς ἀμφισβητιῆς τῆς δημοτικότητάς του, ἔσπευσε ὁ κόλακας δημοσιογράφος νά ὑπομνηματίσῃ τήν ἀρχιεπισκοπικὴ κορώνα: «Προφανῶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπάντησε στίς χθεσινὲς νέες ἐπιθέσεις, πού ἔγιναν σέ βάρος του, μέ ἀνύπαρκτη μάλιστα αἰτία καί μέ μόνο σκοπὸ τὸν ἀποπροσανατολισμὸ τῆς κοινῆς γνώμης καί τῇ μεταφορά τοῦ ενδιαφέροντός της στὸν πῶ δημοφιλή σήμερα Ἕλληνα, πού εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος».

Ἀλλά, ἂν εἶναι τόσο δημοφιλὴς, δέν χρειάζεται νά εἶναι καί περιδεής. Καί ἂν εἶναι περιδεής καί φοβᾶται τήν κριτική, τότε δέν ἔχει καμμιὰ ἐμπιστοσύνη καί καμμιὰ ἐπαύρασι στή δημοτικότητά του.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτητῆς:

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνσι: 19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ,

Ἰωαννίνων 6 Μοσχᾶτο.